Rok XXVI. Nr. 14.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L WE LWOWIE.

Lwów, dnia 15 grudnia 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 26 września 1922 r. dotycząca kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 25 października 1922 Nr. 90, poz. 828.

Art. 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich posiada tylko ta osoba, która zdała egzamin państwowy na nauczyciela szkół średnich, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Szczególne kwalifikacje zawodowe do nauczania religji w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich oraz sposób ich uzyskania określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwemi władzami kościelnemi.

Art. 3. Nauczycielem szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego może być tylko osoba, posiadająca kwalifikacje zawodowe, wymienione w art. 1 lub 2. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do nauczania osobę, nieposiadającą takich kwalifikacyj, jednak na okres nie dłuższy niż 4-letni.

Art 4. Nauczyciel szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego może udzielać nauki przedmiotów, nie objętych jego kwalifikacją, tylko za zgodą kuratora okręgu szkolnego.

Postanowienia przejściowe.

Art. 5. Za posiadające kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich uważa się również:

a) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 1 listopada 1918 r. przez b. austrjackie komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich lub komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli rysunków odręcznych i dla kandydatów na nauczycieli gimnastyki w szkołach średnich, a w czasie od 1 listopada 1918 r. do dnia 1 września 1921 r. przez takież komisje w Krakowie i Lwowie ;

b) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 1 listopada 1918 r. przez b. austrjackie komisje egzaminacyjne dla nauczycieli muzyki, a w czasie od 1 listopada 1918 r. do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy przez takąż komisję we Lwowie, oraz osoby, które aż do tej chwili uzyskały pełne dyplomy z ukończenia konserwatorjum warszawskiego, lwowskiego, wyższej szkoły muzycznej im. Fr. Chopina przy Towarzystwie Muzycznem w Warszawie, lub dyplomy ukończenia konserwatorjów zagranicznych, uznanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne, i odbyły przynajmniej 2-letnią, przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaną za zadowalającą, praktykę szkolną;

c) osoby, posiadające świadectwa egzaminu nauczycielskiego, wydane przed 11 lipca 1919 r. przez pruskie »Wissenschaftliche Prüfungskommissionen«, oraz osoby, posiadające świadectwa, wydane w czasie od 11 lipca 1919 r. do 1 paźpziernika 1921 r. przez komisję egzaminacyjną na nauczycieli szkół średnich, utworzoną w Poznaniu rozporządzeniem Naczelnej Rady Ludowej;

d) osoby, posiadające wydane przed 1 października 1917 r. świadectwa państwowe rosyjskie »uczitiela gimnazji«, »wyższawo domaszniawo nastawnika» lub »domaszniawo nastawnika«, względnie »uczitiela«, — te ostatnie, o ile ich właściciele posiadają studja wyższe;

e) osoby, posiadające dyplomy na nauczyciela szkół średnich, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez państwowe komisje egzaminacyjne dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, powołane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

f) osoby, posiadające dyplomy ukończenia kursu naukowego lub pedagogicznego, lub też studjum pedagogicznego, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez państwową komisję egzaminacyjną przy Państwowym Instytucie Pedagogicznym w Warszawie;

g) osoby, posiadające świadectwa I stopnia na nauczyciela rysunku i modelowania, wydane przed 1 czerwca 1921 r. na zasadzie statutu tymczasowego Królewsko-Polskich Kursów Pedagogicznych dla nauczycieli rysunku w Warszawie z dnia 19 września 1918 r., oraz osoby, posiadające dyplomy ukończenia państwowych kursów pedagogicznych dla nauczania rysunków w Warszawie, wydane w czasie od 1 czerwca 1921 r. do chwili wejścia w życie niniejszej ustawy;

h) osoby, posiadające świadectwa egzaminu, uprawniające do prowadzenia ćwiczeń cielesnych w szkołach państwowych powszechnych, średnich i seminarjach nauczycielskich, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy na podstawie statutu państwowych kursów wychowania fizycznego, zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 września 1921 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. nr. 17, poz. 175) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 marca 1922 r w sprawie programów i egzaminów końcowych na państwowych kursach wychowania fizycznego (Dz. Urz. Min. W. R i O. P. nr. 16, poz. 155);

i) osoby, posiadające świadectwa, upoważniające do nauczania slöjdu w seminarjach, szkołach średnich i powszechnych, wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy na podstawie okólnika Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 13 marca 1920 r. (Dz. Urz Min. W. R i O. P. nr. 11, poz. 79);

j) osoby, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy uzyskały doktorat lub dyplom ukończenia z egzaminem studjów wyższych oraz odbyły przynajmniej 2-letnią, przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaną za zadawalającą, praktykę szkolną nauczycielską w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo;

k) nauczycieli, którym przyznano prawo pobierania dodatku za studja wyższe na mocy art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, preparand oraz wizytatorów szkół (Dz. U. R. P. nr 65, poz. 433) oraz w myśl art. 17 rozporządzenia Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 października 1920 r. w celu wykonania ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów (Dz. U. R. P. nr. 103, poz. 688).

Art. 6. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich:

a) nauczycieli czynnych, którzy przed upływem 1921 r. ukończyli 30 lat życia, odbyli sześć semestrów studjów wyższych w charakterze studentów oraz 5-letnią praktykę szkolną nauczycielską, z czego conaj-

mniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, jeśli uzna 1) praktykę za zadawalającą, 2) studja wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych lub laboratoryjnych, egzaminów półrocznych i t. p.

b) nauczycieli czynnych, którzy choć nie mogą się wykazać studjami wyższemi w zakresie, wskazanem w puncie a), czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom jeśli, uzna ich pracę naukową lub pedagogiczną za wybitną;

c) nauczycieli czynnych, którzy przed upływem 1921 r. ukończyli przynajmniej 45 lat życia oraz 12 lat pracy szkolnej nauczycielskiej w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, z czego conajmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeśli uzna pracę tę za owocną.

Art. 7. Nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich czynni przed końcem 1921 r, którzy a) mają skończoną szkołę średnią ogólnokształcącą lub seminarjum nauczycielskie, b) przed końcem sierpnia 1921 r. ukończyli 25 lat życia oraz c) przed tąż datą odbyli 3 lata szkolnej praktyki nauczycielskiej, uznanej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zadawalającą, w wymiarze conajmniej 14 godzin tygodniowo, z czego conajmniej dwa lata w szkole średniej ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem, jakoteż nauczyciele czynni w szkołach średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich lub w szkołach powszechnych przed końcem 1921 r., którzy czynią zadość warunkom, wymienionym pod a) i b), a nadto przed upływem 1928 r. wykażą się conajmniej 3-letnią praktyką nauczycielską w szkole średniej ogólnokształcącej lub w seminarjum nauczycielskiem w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tę ich praktykę uzna za wybitną, mogą uzyskać kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich przez zdanie przed końcem roku 1928 uproszczonego egzaminu państwowego na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, ustanowionego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W wyjątkowych wypadkach może Minister dopuścić do egzaminu uproszczonego kandydata, niespełniającego jednego z dwóch pierwszych warunków.

Art. 8. Osobom, które uzyskują kwalifikację zawodową do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich na zasadzie art. 6, dalej tym z pośród osób, wymienionych w art. 5 lit. a), b), c), d), których oryginalne dyplomy nauczycielskie (świadectwa egzaminu nauczycielskiego) zostały wystawione w języku nie polskim, wreszcie tym z pośród osób, wymienionych w art. 5 lit. j), k), które nie posiadają wcale dyplomów nauczycielskich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyda dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

Art. 9. Osoby, które w sposób określony artykułem 7, uzyskają kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, otrzymują dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich od odnośnej komisji egzaminacyjnej.

Art. 10 Osoby, które na podstawie art. 5 i w myśl art. 8 pragną uzyskać dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, oraz osoby, które na podstawie art. 6 i w myśl art. 8 uzyskać pragną kwalifikacje zawodowe i dyplomy na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, winny w przeciągu roku, od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, wnieść do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odpowiednio udokumentowane podanie. Osoby, które do powyższego terminu podań nie wniosą, tracą prawo przewidziane artykułami 5, 6 i 8.

Wyjątek może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uczynić dla repatrjantów, przedłużając powyższy termin nie dłużej jednak niż 1 do 2 lat.

Art. 11. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może ograniczyć przyznawane na podstawie art 6 kwalifikacje zawodowe do prawa nauczania w klasach niższych szkół średnich ogólnokształcących

Art. 12. Postanowienia art. 3 nie odnoszą się do nauczycieli czynnych w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Nauczyciele ci, jeśli nie posiadają kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, a nie postarają się o ich nabycie przed końcem roku 1928, tracą prawo nauczania w tych szkołach.

Art. 13. Przez studja wyższe, wymienione w art. 5 i 6, rozumieć należy studja, uprawniające do pobierania dodatków za studja wyższe w myśl art. 4. ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. nr. 65 poz. 429) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. w tym przedmiocie (Dz. U. R. P. nr. 22 poz. 183).

Art 14. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*
Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki.*

L. 2305/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Inspektoratów szkolnych, Dyrekcyj i Zarządów szkół wszelkiej kategorji w sprawie prenumeraty Dziennika Urzęd. na rok 1923.

Mimo kilkakrotnych ponagleń nie uiściły dotychczas Rady szkolne powiatowe prenumeraty za Dziennik Urzędowy za rok 1922. Dowodzi to, że PP. Inspektorowie i Kierownicy szkół albo nie potrafią wywrzeć wpływu na Rady szkolne miejscowe lub też nie przywiązują wagi do Dziennika Urzędowego.

Bieżący rok zamyka Administracja poważnym deficytem, na który brak pokrycia. Rachunki drukarni muszą być jednak do końca grudnia wyrównane, jeżeli Dziennik ma dalej wychodzić. PP. Inspektorowie i Kierownicy szkół zechcą zatem dołożyć wszelkich starań, by zalegające należytości uiszczono n a t y c h m i a s t; w wyjątkowych przypadkach można je pokryć z grzywien szkolnych.

Wiele Rad szkolnych usprawiedliwia niemożność wydostania prenumeraty nawet w tak niskiej kwocie jak 1000 Mk. brakiem funduszów w Radach szkolnych miejscowych, które z powodu nieściągania podatków, nie otrzymują swych dotacyj. Z tego założenia wychodząc prenumeraty nie ściągnie się nigdy. Przy dobrej woli jednak można łatwo znaleźć inny punkt wyjścia. Niechże kierownik szkoły wytłumaczy przewodniczącemu Rady szkolnej miejscowej i wójtowi gminy, iż

Dziennik Urzędowy nie jest gazetką wydawaną dla przyjemności nauczycieli, lecz jest organem n i e z b ę d n y m dla szkolnictwa.

Gdy i ten środek zawiedzie, opornym gminom należy oznajmić, że obojętność ich dla spraw szkolnych znajdzie u władz szkolnych zasłużony oddźwięk.

Kuratorjum zaprzestanie nadal komunikowania swych zarządzeń mających znaczenie ogólne, w osobnych okólnikach skierowanych tylko do Dyrekcyj szkół średnich i Rad szkolnych powiatowych, lecz publikować je będzie wyłącznie w Dzienniku Urzędowym. Jest przeto bardzo wskazane, aby nauczyciele — zwłaszcza szkół średnich i szkół powszechnych więcejklasowych, do których wysyła się tylko jeden egzemplarz tego organu — w dobrze zrozumianym własnym interesie prenumerowali go dla siebie, co zbytnio nie obciąży ich budżetu.

W roku bieżącym wzrosły koszta druku wielokrotnie a wskutek dewaluacji pieniądza wzrastać będą niewątpliwie nadal. Wobec tego ustanawia się prenumeratę za Dziennik Urzędowy na rok następny na 5000 Mk. Tę prenumeratę należy uiścić w pierwszych dniach stycznia 1923 nie zaś po kilku miesiącach, by umożliwić administracji zakupno po niższej jeszcze cenie znaczniejszej ilości papieru i innych potrzeb związanych z wydawnictwem Dziennika Urzędowego Prenumeratę należy przesyłać pod adresem W y d a w n i c t w a k s i ą ż e k s z k o l n y c h w e L w o w i e u l. K u r k o w a 21 przekazami pocztowemi. Dogodny również a tani sposób przekazywania pieniędzy jest zapomocą „Blankietów nadawczych" pocztowej Kasy oszczędności, które nabyć można w urzędach pocztowych po cenie 5 Mk za egzemplarz. W tych przypadkach uniknie się kosztów przesyłki. Wypełniając blankiet trzeba wyszczególnić w rubryce: „właściciel konta": W ydawnictwo książek szkolnych Kuratorjum O. S. L. we Lwowie i numer konta 141751, a na odwrotnej stronie cel, na który przesyła nadawca pieniądze.

Aby ustalić wysokość nakładu Dziennika Urzędowego na rok następny, doniosą wszystkie władze szkolne najpóźniej do dnia 15 stycznia 1923 jaką ilość egzemplarzy zamawiają. Późniejsze zgłoszenia nie będą mogły liczyć na uwzględnienie. Tak samo bez skutku pozostaną reklamacje tych władz, które zamówiwszy Dziennik na rok 1922 nie wyrównały dotychczas prenumeraty.

Zaznacza się, że wrazie nienadesłania na czas prenumeraty za rok 1923, trzeba będzie zawiesić dla braku funduszów wydawanie Dziennika Urzędowego i ograniczyć komunikowanie wszystkich zarządzeń pisanemi na maszynie okólnikami. Ogłaszanie ustaw szkolnych, zasadniczych rozporządzeń ministerjalnych i innych ważnych komunikatów, o których każdy nauczyciel w osobistym interesie wiedzieć powinien, ustanie oczywiście zupełnie.

We Lwowie dnia 13 grudnia 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 14824|II.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do Dyrekcyj szkół średnich ogólno-kształcących w sprawie lekcyj przykładowych.

W ubiegłym roku szkolnym w wielu zakładach grona nauczycielskie odbywały lekcje przykładowe, których omawianie następowało na naukowych konferencjach okresowych. Doświadczenia poprzednie okazały, że w różnych zakładach zachodzi bardzo różne pojmowanie sposobów urządzania tych lekcyj. Celem ujednostajnienia tego postępowania Kuratorjum podaje następujące wskazówki:

Lekcje hospitowane wzajemnie przez nauczycieli mogą mieć cel dwojaki:

1. Cel instruktywny, gdy chodzi o pouczenie danego nauczyciela jak należy lekcję prowadzić; w wypadku takim przedewszystkiem nauczyciel młodszy rozpoczynający zawód będzie hospitować lekcje starszego wytrawnego profesora. Lekcja taka powinna być tak prowadzona, aby przysłuchujący się zaznajomił się rzeczywiście z prawidłowym tokiem nauczania według wszelkich wymagań dydaktycznych. Po hospitacji u starszego profesora powinien profesor przysłuchiwać się lekcji prowadzonej przez początkującego nauczyciela. W ten sposób będzie można stwierdzić, o ile nauczyciel skorzystał z jego wskazówek.

Od takich instruktywnych hospitacyj nie należy też usuwać nauczycieli, którzy wprawdzie nie rozpoczynają służby, ale u których Dyrekcja stwierdzi większe braki w metodzie nauczania. Omawianie takiej lekcji odbywa się osobno z nauczycielem, dla którego lekcja ma

spełnić cel instruktywny w sposób taki, aby słuchacz odniósł należytą korzyść; krótki protokół z tego omówienia dołączy Dyrekcja do protokołu konferencji naukowej.

2. Cel naukowy, gdy chodzi o przedstawienie pewnej metody nauczania, czy rozwiązanie praktyczne pewnego problematu dydaktycznego. Taką lekcję przykładową prowadzi nauczyciel interesujący się danym problemem dydaktycznym a pragnący usłyszeć zdanie swoich kolegów o sposobie jego rozwiązania; lekcji tej z reguły przysłuchują się wszyscy fachowcy i nauczyciele przedmiotów pokrewnych, a omawianie jej odbywa się na osobnej konferencji; przedmiotem omawiania nie może być jakakolwiek ocena pracy nauczyciela lub jego kwalifikacji lecz tylko sam problemat naukowy danej sprawy dydaktycznej. W czasie konferencji naukowej można dany problem dydaktyczny omawiać ale już nie ze strony fachowej, poruszającej szczegóły samej lekcji, lecz ze strony ogólniejszej, ze stanowiska ogólno-dydaktycznego naturalnie o ile lekcja przykładowa nasuwa takie ogólne kwestje. Kuratorjum ma nadzieję, że grona unikać będą wszelkiej dyskusji drażliwej, opartej na chęci bezwzględnej krytyki i mogącej zrazić do przeprowadzania takich lekcyj.

Oprócz takiego omawiania ogólnych problemów dydaktycznych z okazji danych lekcji przykładowych, przedmiotem konferencji naukowej powinny być prócz uwag Dyrektora, referaty lub samodzielne prace nauczycieli zwłaszcza z dziedziny ogólno-naukowej, pedagogicznej i dydaktycznej. Kuratorjum oczekuje, że tego rodzaju referaty i prace utrzymane na odpowiednim poziomie i oparte na doborowej literaturze naukowej, w której uzyskaniu Dyrekcje dopomogą nauczycielom, będą jaknajczęściej przedmiotem konferencyj naukowych i przyczynią się do rozbudzenia ruchu naukowego wśród gron.

Ponadto omówienie wszystkich spraw pedagogiczno-dydaktycznych wyłaniających się w danym zakładzie z powodu miejscowych stosunków, należy uczynić przedmiotem tych konferencyj na podstawie przedstawienia ich przez odpowiedniego referenta.

Szczegółowych protokołów lekcyj tudzież poświęconych ich omówieniu konferencyj ad 1) i ad 2) nie trzeba przesyłać do Kuratorjum. Wystarczy umieścić wzmiankę o odbytej konferencji z wymienieniem tematu w protokole konferencji naukowej lub w sprawozdaniu Dyrekcji. Zostawia się uznaniu Dyrekcji, czy początkujących nauczycieli nie należałoby zobowiązywać do składania sprawozdań pisemnych

z niektórych lekcyj instruktywnych Sprawozdania te i uwagi nauczyciela hospitującego nie mają być przesyłane do Kuratorjum; należy je przechowywać w aktach zakładu.

We Lwowie, dnia 14 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2488/pr.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich Dyrekcyj i Kierownictw szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, tudzież Rad szkolnych powiatowych w sprawie podręczników szkolnych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 listopada 1922 L. 2392 S. poleca się Dyrekcjom i Kierownictwom szkół z niepolskim językiem wykładowym, by w najkrótszym czasie a najpóźniej do dnia 15 stycznia 1923 przedłożyły Kuratorjum spisy podręczników używanych w ich zakładach. W spisach tych należy podać: 1. imię i nazwisko autora, 2. dokładny tytuł książki, 3. miejsce i rok wydania oraz nazwisko wydawcy.

Takich samych spisów zażądają Rady szkolne powiatowe od Zarządów szkół powszechnych z niepolskim językiem wykładowym i po zestawieniu poszczególnych relacyj w jeden ogólny wykaz przedłożą go Kuratorjum.

Spisy te będą przedłożone Ministerstwu.

Ministerstwo oznajmiło, że otrzymuje skargi świadczące o tem, iż dyrektorowie i kierownicy niektórych szkół polskich nie stosują się do wydanych przez Ministerstwo spisów podręczników szkolnych, a nawet pozwalają na używanie podręczników o tendencji nieprzyjaznej dla kultury polskiej i Państwa Polskiego.

Poleca się przeto Dyrekcjom, Kierownictwom i Inspektorom, aby przestrzegali obowiązujących spisów.

Równocześnie zaznacza się, że do kwalifikowania podręczników i pomocy szkolnych upoważnioną jest tylko Komisja książek i pomocy szkolnych Ministerstwa.

We Lwowie dnia 24 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2201/pr

O k ó l n i k

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich państwowych i prywatnych w sprawie organizacji gier i zabaw ruchowych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pragnąc by zarządzenia co do organizowania popołudniowych zabaw i gier ruchowych młodzieży szkolnej, o których mowa w tutejszym okólniku z dnia 6 kwietnia 1922 l. 1252/pr. (Nr. 5. Dz. Urz.) były jak najistotniej realizowane, wydało rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 Nr. 1698/H następujące polecenie :

Nauczyciele ćwiczeń cielesnych w państwowych gimnazjach i seminarjach nauczycielskich obowiązani są do oddawania szkole oprócz godzin objętych programem szkolnym, jeszcze pewnej liczby godzin popołudniowych na cele prowadzenia zabaw i gier ruchowych z młodzieżą. Zajęcia te są dla nich płatne.

W tych przypadkach, w których będzie chodziło o gimnazja lub seminarja nauczycielskie pełne lub z oddziałami równoległemi, i w których się znajdą zarówno odpowiednie siły nauczycielskie jak i warunki terenowe, zaleca się dyrektorom szkół urządzanie zabaw i gier ruchowych codziennie przez łączenie kilku klas lub oddziałów razem.

Tam gdzie gimnazja lub seminarja nauczycielskie są niepełne, lub gdzie nauczyciel ćwiczeń cielesnych narazie nie rozporządza dostateczną ilością czasu, lub wreszcie gdzie warunki terenowe na to nie pozwalają, można ograniczyć się do organizowania zabaw i gier ruchowych dwa lub trzy razy w tygodniu. W tych również przypadkach, w których nauczyciel ćwiczeń cielesnych nie rozporządza dostatecznym czasem, mogą dyrekcje zapraszać w tym celu tych z pośród nauczycieli, którzy do prowadzenia zabaw i gier ruchowych posiadają odpowiednie kwalifikacje.

Zechcą dyrekcje czuwać nad tem, ażeby każdy uczeń przynajmniej raz w tygodniu brał udział w popołudniowych grach i zabawach na wolnem powietrzu, o ile nie zostanie zwolniony na podstawie opinji lekarza szkolnego lub umotywowanego usprawiedliwienia opieki domowej.

Liczba godzin popołudniowych przeznaczonych na zabawy i gry ruchowe na wolnem powietrzu, za które nauczyciele gimnastyki będą

wynagradzani, może wynosić najwyżej 12 tygodniowo. Godziny opuszczone z powodu słoty lub zbytniego zimna (a więc przeważnie w jesieni i zimie) nauczyciele gimnastyki winni powetować poświęcając więcej godzin w dni wiosenne lub letnie. Dyrektorowie szkół czuwają nad odbyciem wszystkich wynagradzanych godzin.

Otrzymując za swą pracę w godzinach popołudniowych wynagrodzenie, nauczyciele ćwiczeń cielesnych zyskują przez to możność zdobycia w niepełnych gimnazjach i seminarjach nauczycielskich liczby godzin niezbędnej do etatu, a za godziny nadetatowe otrzymują wynagrodzenie jak za godziny nadliczbowe.

Zarządzenia powyższe wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1923 r. O ich wykonaniu przedstawią Dyrekcje szkół za pośrednictwem Kuratorjów szczegółowe sprawozdanie z końcem roku szkolnego. W sprawozdaniach należy podać ilość czasu zużytego rzeczywiście na cel powyższy, wynagrodzenia przyznane, frekwencję młodzieży w poszczególnych miesiącach, oraz charakterystykę ćwiczeń cielesnych (gier, zabaw, sportów, wycieczek,) i warunki w jakich się odbywały.

Kuratorjum podając do wiadomości Dyrekcyj powyższy okólnik Ministerstwa poleca zarazem w myśl końcowego jego ustępu przedłożyć szczegółowe sprawozdania najpóźniej do końca lipca 1923.

We Lwowie dnia 23 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 38420/I.

Okólnik

Kuratorjum O. S. L. w sprawie przenoszenia nauczycieli szkół powszechnych na Śląsk.

Zawiadamia się wszystkie Rady szkolne powiatowe, że w przyszłości zastrzega sobie Kuratorjum O. S. L. decyzję zwalniania nauczycieli szkół powszechnych ubiegających się o posady nauczycielskie na Śląsku. W każdym przeto wypadku należy przed wydaniem nauczycielowi dekretu zwolnienia z dotychczasowej posady zwrócić się do Kuratorjum z odpowiednim wnioskiem.

We Lwowie dnia 16 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. 7333/I S.

O k ó l n i k

Do Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich, państwowych Kursów seminarjalnych i państwowych Kursów nauczycielskich.

Kuratorjum O. S. L. znosi począwszy od dnia 1 września 1923 pobieranie opłat (wpisowego) przy przyjmowaniu uczniów (uczenic) do seminarjum nauczycielskiego, klasy przygotowawczej, na państwowe Kursy seminarjalne, państwowe Kursy nauczycielskie, kurs Froebla, do seminarjum ochroniarskiego i do szkoły ćwiczeń.

We Lwowie 17 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński

L. 2467/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum O. S. L. do wszystkich szkół podlegających Kuratorjum O. S. L. w sprawie zbiórki na cele „Białego Krzyża"

Na prośbę Polskiego Białego Krzyża w Warszawie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieliło pozwolenia na urządzenie kwesty w czasie od dnia 1 grudnia do 7 grudnia br. włącznie pod nazwą „Tydzień Polskiego Białego Krzyża" po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele kulturalno-oświatowe żołnierza polskiego. Na tej podstawie Zarząd Okręgowy Polskiego Białego Krzyża we Lwowie zwrócił się do Kuratorjum z następującą prośbą:

Współdziałanie z referentami oświatowymi Wojsk Polskich powierzyło Ministerstwo Spraw Wojskowych Polskiemu Białemu Krzyżowi.

Obecna zbiórka ma na celu pozyskanie potrzebnych funduszów dla zrealizowania daleko idących zamierzeń. Pragnąc pozyskać jak najobfitsze środki Zarząd Okręgowy Polskiego Białego Krzyża we Lwowie (ul. Ossolińskich l. 11 III. p.) zwraca się do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich i powszechnych prosząc o zainicjowanie jednorazowej zbiórki na cele wyż nazwane wśród młodzieży szkolnej.

Kuratorjum poleca zachęcić młodzież szkolną do składania jednorazowych ofiar pieniężnych na ten szlachetny cel mimo, że termin powyższy minął, a zebrane kwoty przesłać pod adresem wyżej wymienionym.

We Lwowie dnia 20 listopada 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 15083/II.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół przemysłowych i zawodowych oraz akademji handlowych w sprawie przeprowadzenia drobnego remontu.

Jedna z okręgowych Dyrekcyj robót publicznych zwróciła się do Kuratorjum z prośbą o przypomnienie Dyrekcjom szkół, że przed rozpoczęciem drobnego remontu winny powiadomić odnośny państwowy Urząd techniczny celem umożliwienia mu rozciągnięcia inspekcji budowlanej nad budynkiem. Ta inspekcja budowlana obejmować będzie sprawdzenie przez państwowy Zarząd drogowy kosztorysu robót mających się wykonać, zestawionego we własnym zarządzie przez urząd resortowy zajmujący dany budynek, następnie kontrolę robót w toku ich wykonywania co do jakości wykonania oraz co do zawieranych umów z przedsiębiorcami, a wreszcie po ukończeniu robót, przeprowadzenie kolaudacji.

Kuratorjum zauważyło, że Dyrekcje szkolne żądają czasem zaliczek, przedkładając kosztorysy, które nie zostały zbadane przez Urząd techniczny, wdrażają roboty nie żądając zaliczek, lub też udzielają właściwemu Urzędowi technicznemu oferty i rachunki przedsiębiorców po ukończeniu robót, zaczem należyte wykonanie nie może być zbadane.

Odwołując się do okólników z dnia 23 lutego 1921 l. 632/III i z dnia 6 października 1921 l. 1203/pr. (Dziennik urzędowy Nr. 16) przypomina się Dyrekcjom konieczność stosowania się do wydanych wskazówek.

We Lwowie, dnia 22 października 1922.

Za Kuratora:
Dr. Janelli.

L. 1244/O. P.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich szkół i zakładów naukowych w sprawie budowy domu wycieczkowego w Krakowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego podjęło w maju b. r. inicjatywę w sprawie budowy Domu wycieczkowego dla młodzieży

szkolnej w Krakowie.*) Licząc się z ogromnemi trudnościami połączonemi z tem przedsięwzięciem, wezwało młodzież szkół okręgu krakowskiego do zbierania w tym celu składek, które w przeciągu kilku miesięcy osiągnęły kwotę 5,290.104 Mk. Suma to jednakże niewielka w stosunku do kosztów, jakich wymaga w dzisiejszych warunkach budowa tego rodzaju domu.

Z uwagi, iż krakowski dom wycieczkowy będzie służył przedewszystkiem młodzieży szkolnej z poza Krakowa, która w znacznej liczbie zwiedza i zwiedzać będzie Kraków, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca Dyrekcjom szkół wszelkich kategoryj zarządzić stałe miesięczne zbiórki klasowe, oraz zachęcić młodzież do przeznaczania dochodu z odczytów, przedstawień i wieczorków szkolnych na budowę krakowskiego domu wycieczkowego dla młodzieży.

Składki należy przesyłać pod adresem Kancelarji Głównej Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

We Lwowie, dnia 30 października 1922.

Kurator:
Sobiński.

L. 2336/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich władz szkolnych w sprawie udzielania zaliczek na płacę.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 30 czerwca 1922 l. 3352/Guk. oznajmiło, że aż do wydania nowego rozporządzenia w sprawie przyznawania, asygnowania i wypłaty (normalnych) zaliczek na pobory urzędnikom państwowym obowiązywać mają przepisy zawarte w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Postanowienia tego okólnika nie straciły na aktualności mimo przyznania funkcjonarjuszom państwowym nadzwyczajnych zaliczek w myśl okólników Ministerstwa Skarbu z 19 września 1922 l. 2372/D. B. w wysokości trzymiesięcznych względnie dwumiesięcznych poborów dla funkcjonarjuszów do VIII stopnia służbowego i z dnia 30 września 1922 l. 2506/D. B. w wysokości jednomiesięcznych poborów dla funkcjonarjuszów od VII stopnia służbowego wzwyż. W szczególności

---

*) Patrz Dziennik urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z 20 maja b. r. Nr. 6, str. 184.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 11 października 1922 l. 2574/Pr. oznajmiło, że w granicach i na warunkach przytoczonego wyżej okólnika z 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B. można udzielić urzędnikom od VII stopnia służbowego wzwyż, którzy otrzymali jednomiesięczną zaliczkę, zaliczki normalnej z tem, że suma zaliczki normalnej wraz z nadzwyczajną zaliczką jednomiesięczną nie może przewyższać kwoty dwumiesięcznych poborów, a zatem jednomiesięczna zaliczka wyasygnowana już na podstawie okólnika z 30 września 1922 l. 2506 winna być równocześnie przy wypłacie normalnej zaliczki potrącona. Jeżeli jednak funkcjonarjusze, o których mowa, otrzymali poprzednio zaliczki normalne, Ministerstwo Skarbu zgadzą się, by część długu wynikłego z tej zaliczki normalnej, równa poborom przypadającym we wrześniu b. r. podlegała zwrotowi w sześciu ratach miesięcznych dopiero od 1 kwietnia 1923, pozostała zaś reszta długu winna być płatna w ratach miesięcznych na warunkach przewidzianych w okólniku z 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Co do funkcjonarjuszów do VIII st. sł. którzy otrzymali nadzwyczajne zaliczki 3-miesięczne względnie 2-miesięczne zauważa się, że na razie w myśl punktu 9 okólnika Ministerstwa Skarbu z 19 września 1922 l. 2372/D. B. nie mogą oni otrzymać zaliczek normalnych przed całkowitą spłatą zaliczek nadzwyczajnych: pracownicy kontraktowi zaś w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z 12 października 1922 l. 2618/pr. zasadniczo są wykluczeni od prawa korzystania z zaliczek na pobory. Cytowane wyżej zasadnicze okólniki Ministerstwa Skarbu Kuratorjum zamieszcza niżej, celem zapoznania się z ich treścią i warunkami, na jakich zaliczki normalne mogą być ewentualnie przyznane, względnie na jakich przyznano zaliczki nadzwyczajne.

Wreszcie zaznacza się, że w myśl reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 2 listopada 1922 l. 4461/F. przy udzielaniu normalnych zaliczek zwrotnych na płace jedno i dwumiesięczne wlicza się procentowe zasiłki doraźne i dodatki wyrównawcze, unormowane każdego miesiąca, ponieważ mają one charakter stałego dodatku do uposażenia pracowników państwowych.

We Lwowie, dnia 14 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

Reskrypt Ministerstwa Skarbu z dnia 6 kwietnia 1921 l. 54/D. B.

Przyznawanie zaliczek funkcjonarjuszom państwowym Władz naczelnych, centralnych, przysługuje tymże władzom, zaś przyznawanie zaliczek funkcjonarjuszom władz 1 i 2-giej instancji przysługuje władzom podległym bezpośrednio władzom naczelnym (centralnym) z wyjątkiem osób, stojących na czele tych władz, którym to osobom zaliczki przyznają władze naczelne (centralne).

Ministerstwo skarbu wyznaczy na wydawanie zaliczek osobny fundusz w granicach 10 procent sum preliminowanych na pobory funkcjonarjuszów państwowych.

Następnie ryczałtową sumę funduszu przewidzianego w ten sposób na zaliczki dla funkcjonarjuszów wszystkich Ministerstw, Ministerstwo Skarbu przydziela proporcjonalnie do sum wyznaczonych na pobory dla poszczególnych władz naczelnych (centralnych) i tymże podległych pomiędzy główny urząd kasowy (Centrala księgowości) i Izby skarbowe. O przyznaniu zaliczki funkcjonarjuszom Władz naczelnych (centralnych) te ostatnie zawiadamiają główny Urząd kasowy (centralną księgowość), który wystawia asygnację na nazwisko osoby, której zaliczka została przyznana — do wypłaty z Centralnej kasy państwowej.

O przyznanych zaliczkach funkcjonarjuszom władz I i II instancji, nie wyłączając osób stojących na czele tychże władz, władze naczelne (centralne) względnie bezpośrednio im podległe zawiadamiają właściwą Izbę skarbową, która postępuje jak wyżej z tą różnicą, że asygnację wystawia na tę kasę skarbową, z której otrzymuje pobory podnoszący zaliczkę.

W wyjątkowych wypadkach dozwala się na wypłatę zaliczek wystawiając asygnację zbiorową.

Ogólną kontrolę funduszów przeznaczonych na zaliczki, prowadzą Izby skarbowe względnie główny Urząd kasowy (centralna księgowość).

Przy udzielaniu zaliczek trzymać się należy następujących zasad:

1) Zaliczki na płacę mogą być udzielane t y l k o w w y j ą t k o w y c h w y p a d k a c h, w razie rzeczywistej potrzeby, na pokrycie takich nadzwyczajnych wydatków, które z płacy pracownika przy normalnem prowadzeniu gospodarstwa nie mogą być pokryte, w szczególności w razie choroby proszącego, choroby lub śmierci członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, zaspokojenia długów powstałych bez winy proszącego i w innych tym podobnych wypadkach o ile proszący zasługuje na to ze względu na swą sumienność i gorliwość w wypełnianiu obowiązków służbowych.

2) Wysokość zaliczki nie powinna z reguły przekraczać kwoty jednomiesięcznych poborów. W wyjątkowych wypadkach można od tej normy odstąpić, kwota dwu-miesięcznych poborów nie może być jednak przekroczona.

3) Zaliczka może być udzielona tylko wtedy, gdy jest pewność, że zostanie ściągniętą z płacy funkcjonarjusza; nie należy zatem w szczególności

udzielać zaliczek, gdy pensja jest tak obciążona potrąceniami, że przez potrącenie z tytułu zaliczki byłoby utrudnione normalne utrzymanie funkcjonarjusza.

4) Jednemu funkcjonarjuszowi może być z reguły udzielona zaliczka tylko raz w ciągu roku kalendarzowego, przed ostateczną spłatą jednej zaliczki nie może być w zasadzie udzielona druga zaliczka.

5) Zaliczka w wysokości jednomiesięcznej płacy musi być potrącona z płacy funkcjonarjuszą w sześciu równych bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych licząc od 1 dnia miesiąca następującego po udzieleniu zaliczki, zaliczka zaś przewyższająca jednomiesięczną płacę najpóźniej w 12 takichże ratach. W przypadku wystąpienia ze służby państwowej funkcjonarjusza obciążonego zaliczką zwrot rat zaległych następuje przed zwolnieniem go.

Ministerstwo skarbu zastrzega sobie prawo decyzji, gdyby w danym wypadku było wskazane:

a) przedłużenie normalnego terminu spłaty,

b) udzielenie zaliczki po raz drugi w tym samym roku lub przed ostateczną spłatą innej zaliczki.

Kontrola regularnych spłat w miesięcznych ratach należy do władz, przyznających zaliczkę.

Reskrypt Min. Skarbu z dnia 19. września 1922 l. 2372/D. B.

Celem przyjścia z pomocą funkcjonarjuszom państwowym niższych stopni przy zakupach z okazji zbliżającego się okresu zimowego, Ministerstwo Skarbu czyniąc w drodze wyjątku odstępstwo od zasad obowiązujących przy udzielaniu zaliczek na pobory służbowe cywilnym funkcjonarjuszom, określonym w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 L. 54/D. B. upoważnia Ministerstwo (Urząd) do bezzwłocznego udzielenia niższym funkcjonarjuszom wszystkich stopni płac oraz funkcjonarjuszom względnie urzędnikom państwowym od XII do VIII st. służbowego włącznie, w podległym Ministerstwu (Urzędowi) resorcie, oraz etatowym pracownikom kolejowym poniżej 4-go stopnia płacy (od 12-go do 5-go st. pł.) zaliczek w wysokości i na warunkach poniżej przedstawionych:

1. Wyżej wymienionym funkcjonarjuszom państwowym należy udzielić zaliczek trzymiesięcznych, o ile pobierają dodatek drożyźniany na rodzinę.

2. Wyżej wymienionym funkcjonarjuszom państwowym samotnym należy wypłacić tytułem zaliczki dwumiesięczne uposażenie.

3. Z wymienionych wyżej zaliczek muszą być przy ich wypłacaniu w całości potrącone ewentualnie już poprzednio udzielone zaliczki na płacę.

4. Z udzielonych w myśl powyższego zaliczek część w wysokości jednomiesięcznych poborów będzie spłacona dopiero począwszy od 1 kwietnia 1923 r. w sześciu ratach miesięcznych, reszta zaliczki w ratach miesięcznych począwszy od najbliższego pierwszego po dniu udzieleniu zaliczki, a mianowicie przy zaliczkach trzymiesięcznych, część odpowiadająca poborom dwu-

miesięcznym w 12-tu ratach miesięcznych, zaś przy zaliczkach dwumiesięcznych część odpowiadająca poborom jednomiesięcznym w sześciu ratach miesięcznych.

5. Pod tymi samymi warunkami zaliczki w wymiarze dwumiesięcznych poborów należy wypłacić praktykantom, o ile ukończyli już praktykę próbną przynajmniej jednoroczną.

6. Nieetatowym pracownikom kolejowym, którzy pozostają przynajmniej od roku w służbie, należy udzielić jednomiesięcznej zaliczki na płacę, która będzie spłaconą w sześciu ratach miesięcznych dopiero począwszy od 1 kwietnia 1923 r.

7, Wyłączeni od otrzymania zaliczki są funkcjonarjusze zawieszeni w urzędowaniu, funkcjonarjusze kontraktowi i dzienni (djetarjusze), oraz ci funkcjonarjusze, którym już wypowiedziano stosunek służbowy lub też co do których zamierzone jest rozwiązanie stosunku służbowego jakkolwiek formalnie ich o tem jeszcze nie uwiadomiono.

8. Zaliczki mają być zasadniczo udzielone na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych, a natomiast polecić podległym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczki i jej wysokość w myśl powyższych zasad. Na podstawie otrzymanych wykazów władze II instancji zarządzą w możliwie najprostszy i szybki sposób asygnowanie zaliczek.

9. Funkcjonarjusze, którzy otrzymają zaliczki na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie mogą otrzymać ponownych zaliczek przed ich całkowitą spłatą.

10. O ile w rodzinie cywilnego funkcjonarjusza jest kilka osób uprawnionych do otrzymania zaliczki w myśl powyższych zasad, ma prawo do zaliczki trzymiesięcznej tylko jeden członek rodziny, który udowodni, iż poza członkami rodziny uprawnionymi do poboru zaliczki dwumiesięcznej ma na swem utrzymaniu takiego członka rodziny, który w myśl art. 5 ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429), zalicza się do grupy rodzinnej przy wymiarze dodatku drożyźnianego.

Reskrypt Minist. Skarbu z dnia 30. września 1922 l. 2506/D. B.

Rada Ministrów na posiedzeniu z 28 września b. r. uchwaliła przyznać urzędnikom państwowym od VII stopnia wzwyż i funkcjonarjuszom państwowym analogicznych stopni, pobierającym uposażenie na podstawie ustawy uposażeń z 13 lipca 1920 poz. 429—436 bez względu na stan rodzinny jednomiesięcznej zaliczki w wymiarze pełnych poborów wypłaconych w miesiącu wrześniu b. r. na warunkach:

1) Spłata zaliczki nastąpi w sześciu równych po sobie następujących ratach miesięcznych od 1 kwietnia 1923.

2) Urzędnik, który z poprzednio udzielonej pożyczki nie spłacił jeszcze wszystkich rat, jednomiesięcznej zaliczki nie otrzymuje, natomiast w wypadkach gdy z poprzednio pobranej zaliczki dłużna kwota:

a) przewyższa jego uposażenie wrześniowe b. r. odracza mu się spłatę części tego długu, równej uposażeniu przypadającemu do wypłaty we wrześniu tego roku do dnia 1 kwietnia 1923, pozostała zaś reszta płatną jest na dotychczasowych warunkach;

b) jest mniejszą od uposażenia wrześniowego, może urzędnik (funkcjonarjusz) otrzymać uzupełnienie do wysokości uposażenia wrześniowego zaś cały stąd powstały dług podlega zwrotowi od 1 kwietnia 1923.

3) Wyłączeni od otrzymania zaliczek są urzędnicy (funkcjonarjusze) zawieszeni w urzędowaniu, funkcjonarjusze kontraktowi i dzienni oraz ci urzędnicy, którym jest wypowiedziany stosunek służbowy lub też co do których zamierzonem jest rozwiązanie stosunku służbowego, jakkolwiek formalnie ich o tem jeszcze nie uwiadomiono.

4) Zaliczki mają być zasadniczo udzielane na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych a natomiast polecić podległym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczek. Na podstawie otrzymanych wykazów zarządza Władza II instancji asygowanie zaliczek w możliwie najprostszy i szybki sposób.

5) Urzędnicy (funkcjonarjusze), którzy otrzymają zaliczki na podstawie niniejszego zarządzenia nie mogą otrzymać ponownych przed ich całkowitą spłatą.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 12 października 1922 l. 2618/pr.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 11 października 1922 uchwaliła przyznać wszystkim kontraktowym pracownikom państwowym, z którymi zawarte są umowy służbowe wedle postanowień okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 l. 3868 i których uposażenie umowne odpowiada ściśle uposażeniu etatowych funkcjonarjuszy państwowych zajmujących analogiczne stanowiska służbowe i którzy conajmniej od 1 września 1921 roku pozostają w służbie państwowej — prawo do korzystania z jednomiesięcznej zaliczki w wysokości umówionego wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 1922, a to bez względu na ich stan rodzinny i wysokość umownego uposażenia. Postanowienia punktów 2 i 3 tutejszego okólnika z dnia 30 września 1922 l. 2506/D. B. mają analogiczne zastosowanie do zaliczek pracowników kontraktowych z tem, że od prawa otrzymania zaliczki wyłączeni są w szczególności ci pracownicy kontraktowi, co do których zamierzone jest rozwiązanie stosunku służbowego przed 1 kwietnia 1923.

Spłata tej zaliczki nastąpi w 6-ciu równych po sobie następujących ratach miesięcznych począwszy od 1 kwietnia 1923.

Kontraktowi pracownicy państwowi, którzy dobrowolnie rozwiążą stosunek służbowy przed 1 kwietnia 1923, powinni powyższą zaliczkę odrazu w całości zwrócić z chwilą rozwiązania stosunku, przed zwolnieniem ich ze służby.

Wyjątkowe przyznanie wyżej wspomnianym pracownikom kontraktowym jednomiesięcznej zaliczki nie narusza w niczem obowiązujących dotychczas przepisów o zaliczkach normalnych na pobory funkcjonarjuszów państwowych określonych w okólniku z dnia 6 kwietnia 1921 r. l. 54/D. B., wedle których pracownicy kontraktowi zasadniczo są wykluczeni od prawa korzystania z zaliczek na pobory służbowe.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że funkcjonarjusze państwowi, którzy zajmują równocześnie kilka stanowisk w służbie państwowej, mogą otrzymać zaliczkę w myśl tutejszych okólników z dnia 19/IX b. r. L. 2362/D. B. i z dnia 30/IX b. r. L. 2506/D. B., oraz niniejszego okólnika tylko na jednem stanowisku służbowem.

Zaliczki mają być zasadniczo udzielone na prośbę interesowanych. Celem atoli przyspieszenia wypłaty zaliczek można odstąpić od żądania wnoszenia podań indywidualnych, a natomiast polecić podwładnym urzędom sporządzenie wykazów ubiegających się o zaliczki, przyczem naczelnik urzędu w osobnej rubryce ma potwierdzić te wszystkie dane, od których zależnem jest prawo do otrzymania zaliczki. Na podstawie otrzymanych wykazów zarządzą władze II instancji asygnowanie zaliczek w możliwie najprostszy sposób.

Rozporządzenie Minist. Skarbu z dnia 4 listopada 1922 l. 2926/D. B.

Odnośnie do tut. okólnika z dnia 19 września b. r. l. 2372/D. B. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wymiarze zaliczek unormowanych powyższym okólnikiem, należy brać za podstawę uposażenie służbowe, przypadające do wypłaty za miesiąc wrzesień b. r.

Ministerstwo Skarbu nadmienia przytem, że akcja Rządu, dotycząca wypłaty zaliczek dla funkcjonarjuszów państwowych, miała charakter doraźnej pomocy i wedle intencji Rady Ministrów winna była być stosowaną bezzwłocznie, t. j. we wrześniu odnośnie do funkcjonarjuszów niższych stopni służbowych do VIII st. sł. włącznie, a w październiku odnośnie do funkcjonarjuszów wyższych stopni służbowych, oraz pracowników kontraktowych zawsze na zasadzie uposażenia służbowego za miesiąc wrzesień b. r.

Wobec powyższego jako ostateczny termin asygnowania zaliczek unormowanych tut. okólnikami z dnia 19 września b. r. l. 2372/D. B., z dnia 30 września b. r. l. 2506/D. B., oraz z dnia 12 października b. r. l. 2618/DB. ustala się dzień 31 października b. r. a asygnowanie wspomnianych zaliczek po tym terminie wymaga zgody Ministerstwa Skarbu.

Nowowstępującym funkcjonarjuszom zaliczki w myśl wspomnianych okólników w żadnym wypadku nie mogą być przyznawane.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r. o zasadach powszechnego samorządu wojewódzkiego, a w szczególności województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 25 października 1922 Nr. 90 poz. 829.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Województwa, utworzone w drodze ustawodawczej, są jednostkami samorządowemi (art. 65 ustawy konstytucyjnej).

Prawo stanowienia w sprawach, należących do zakresu działania tego samorządu, przysługuje obieralnym sejmikom wojewódzkim (art. 67 ustawy konstytucyjnej).

Art. 2. Ustawy państwowe określą, jakie sprawy wchodzą w zakres samorządu wojewódzkiego, zwłaszcza z dziedziny kulturalnej, gospodarczej, komunikacji, ochrony zdrowia, opieki nad ubogimi, administracji samorządowej i skarbowości publicznej.

Art. 3. W sprawach, przekazanych samorządowi wojewódzkiemu, sejmiki mają prawo uchwalać ustawy w granicach postanowień ustawy konstytucyjnej oraz ustaw państwowych.

Ustawy wojewódzkie, uchwalone przez sejmiki, nabierają mocy obowiązującej na obszarze województwa przez sankcję Prezydenta Rzeczypospolitej, zaopatrzoną w kontrasygnatę Prezesa Rady Ministrów i właściwego ministra, oraz ogłoszenie w dzienniku urzędowym województwa.

Na podstawie ustaw wojewódzkich mogą sejmiki uchwalać postanowienia natury administracyjnej.

Art. 4. Ordynację wyborczą sejmików wojewódzkich uchwali Sejm Rzeczypospolitej.

O ważności wyborów i wyboru poszczególnych posłów do sejmiku orzeka Sąd Najwyższy.

Art. 5. Prezydent Rzeczypospolitej zwołuje sejmik przynajmniej raz na rok, odracza go i rozwiązuje.

W razie rozwiązania sejmiku nowe wybory będą zarządzone najpóźniej w terminie trzechmiesięcznym.

Art. 6. Postanowienia art. 21 ustawy konstytucyjnej, odnoszące się do posłów na Sejm, odnosić się będą także do posłów sejmiku z tą zmianą, że prawa, przyznane w artykule tym Sejmowi, służyć będą sejmikom, a nietykalność poselska przysługiwać będzie posłom na sejmik tylko w czasie trwania obrad sejmiku.

Postanowienia art. 22 ustawy konstytucyjnej, odnoszące się do posłów na Sejm, odnosić się będą także do posłów na sejmik w stosunku ich do samorządu i do władz samorządowych w województwie, w którem na sejmik posłują.

Art. 7. Dla przygotowania i wykonania uchwał sejmiku oraz dla sprawowania administracji w zakresie samorządu wojewódzkiego powołane będą wydziały wojewódzkie, których skład określi ustawa szczegółowa.

Art. 8. Wojewoda reprezentuje na sejmiku Rząd Rzeczypospolitej, ma prawo brać udział w jego obradach osobiście lub przez delegowanych urzędników, przedkładać wnioski ustawodawcze, zawiesić każdą uchwałę sejmiku, nie podlegającą sankcji Prezydenta Rzeczypospolitej, oraz uchwały wydziału wojewódzkiego, jeżeli zdaniem jego sprzeciwiają się ustawom.

W razie zawieszenia uchwały sejmiku lub wydziału wojewódzkiego, wojewoda przedłoży bezzwłocznie sprawę właściwemu ministrowi, a minister, jeżeli godzi się ze zdaniem wojewody, przedłoży ją do decyzji Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu.

Postępowanie Najwyższego Trybunału Administracyjnego w tych sprawach określi osobna ustawa państwowa.

Rozdział II.

Postanowienia szczegółowe, odnoszące się do województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Art. 9. Samorząd wojewódzki województwa lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego obejmuje:

1) sprawy wyznań religijnych,
2) sprawy oświecenia publicznego, z wyjątkiem uniwersytetów i szkół z niemi zrównanych,
3) sprawy dobroczynności publicznej,
4) sprawy zdrowotności publicznej, z wyjątkiem policji sanitarnej,
5) sprawy budowlane tudzież dróg publicznych wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz dróg żelaznych lokalnych,
6) sprawy agrarne z wyłączeniem reformy rolnej i wszystkie środki, służące do popierania rolnictwa,
7) poparcie przemysłu i handlu,
8) zastosowanie ustaw Państwa w sprawie regulacji wód, meljoracji i wyzyskania sił wodnych,
9) zastosowanie ustaw Państwa o organizacji i administracji gmin i powiatów,
10) budżet dochodów i wydatków samorządu wojewódzkiego i zamknięcie rachunkowe,
11) wreszcie inne sprawy, które mu przekaże Sejm Rzeczypospolitej.

Art. 10. W każdem z tych trzech województw sejmik składa się z dwóch izb, z których jedną tworzą posłowie kurji ruskiej.

Obie izby obradują i uchwalają osobno pod kierunkiem wybranego przez nie przewodniczącego lub jego zastępcy.

W sprawach wspólnych uchwała zapada za zgodą obu izb.

W sprawach, obchodzących tylko jedną kurję, wystarcza uchwała tylko jednej właściwej izby.

Uprawnienia, zastrzeżone sejmikom wojewódzkim w art. 6 ust. 1 niniejszej ustawy, przysługiwać będą właściwej izbie sejmiku.

Art. 11. Sposób i porządek obrad sejmiku wojewódzkiego oraz djety jego członków na czas trwania obrad określi ustawa regulaminowa, uchwalona przez sejmik.

Art. 12. Sejmik wojewódzki lwowski składa się ze stu członków, z których po pięćdziesiąt przypada na każdą izbę.

Sejmiki wojewódzkie: stanisławowski i tarnopolski składają się każdy z sześćdziesięciu członków, z których po trzydziestu przypada na każdą izbę.

Art. 13. Na cele samorządu pomienionych województw Sejm Rzeczypospolitej przeznaczać będzie corocznie kwotę, odpowiadającą wydatkowi, który na te same cele w innych województwach ponosi Państwo, a to według stosunku liczby ludności województwa do liczby ludności reszty województwa.

Z kwoty tej będą pokrywane przedewszystkiem wydatki wspólne województwa; ewentualna nadwyżka będzie rozdzielona pomiędzy obie izby do ich rozporządzenia, ewentualny niedobór zaś będzie pokryty przez obie izby.

Zasiłki, przeznaczone na pokrycie szkód, wyrządzonych działaniami wojennemi, nie będą przy obliczeniu tej kwoty brane w rachubę.

Art. 14. Wydatki na cele samorządu jednej tylko kurji pokrywa każda izba osobno, nakładając na ludność swej kurji dodatki do podatków państwowych bezpośrednich lub podatki bezpośrednie.

Art. 15. O ile obie izby zamierzają nałożyć na cele ogólne podatek pośredni lub opłatę, nie dającą się rozłożyć wedle przynależności do kurji opodatkowanych, to muszą się porozumieć i nałożyć zgodnie podatek taki lub opłatę na wszystkich mieszkańców województwa.

Art. 16. Nadwyżkę, pozostałą po pokryciu wydatków wspólnych (art. 13 i art. 15 niniejszej ustawy), rozdziela się pomiędzy obie izby sejmiku wedle stosunku liczbowego kurji ruskiej do ogółu ludności danego województwa.

Tę samą zasadę stosuje się przy rozdziale kwot, przeznaczonych na pokrycie ewentualnego niedoboru, wynikłego z wydatków wspólnych.

Art. 17. Zasady zakładania i prowadzenia katastru podatkowego dla obu izb sejmiku wojewódzkiego określi osobna ustawa.

Art. 18. Wydziały wojewódzkie (art. 7) składać się będą z wojewody lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, oraz z 8 członków i tyluż zastępców, wybranych po połowie oddzielnie przez każdą izbę sejmiku wojewódzkiego, tudzież z 4 członków i tyluż zastępców, mianowanych z pośród obywateli obu kuryj przez wojewodę.

Art. 19. Wydział dzieli się na dwie sekcje narodowe, które obradują pod przewodnictwem wojewody lub jego zastępcy. W sprawach ogólnej na-

tury obie sekcje wydziału wojewódzkiego będą obradować i uchwalać razem. W sprawach, obchodzących tylko jedną kurję, każda sekcja będzie obradować i uchwalać oddzielnie.

Art. 20. Wydziałom wojewódzkim dodani będą urzędnicy odpowiednio wykwalifikowani, służbowo podlegli wojewodzie, jako przewodniczącemu wydziału wojewódzkiego, i przez niego mianowani. Przy mianowaniu należy obok kwalifikacji urzędowej uwzględniać narodowość kandydatów, tak, aby skład urzędów wydziałów wojewódzkich odpowiadał rzeczywistym potrzebom narodowościowym.

Podobnie postępować należy przy obsadzaniu innych urzędów i posad na obszarze pomienionych województw, a we władzach centralnych w tych działach, które są instancją państwową spraw Kościoła grecko-katolickiego i szkolnictwa ruskiego.

Art. 21. Na obszarze pomienionych województw ani Państwo, ani żadne ciało samorządowe publiczne nie może prowadzić kolonizacji.

Art. 22. Władze i sądy państwowe, posługując się w wewnętrznem swem urzędowaniu językiem polskim, niemniej władze samorządowe, odpowiadać będą na podania stron w ich języku t. j. polskim, względnie ruskim, przyjmować będą zeznania w obu językach ustnie do protokołów i w przeprowadzaniu rozpraw.

Władze samorządowe określą same swój język wewnętrznego urzędowania.

Art. 23. Język wykładowy w szkołach, utrzymywanych przez jedną z izb sejmiku wojewódzkiego, określa też izba.

Art. 24. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwali utworzenie uniwersytetu ruskiego i zapewni mu potrzebne środki finansowe ze Skarbu Państwa. Uniwersytet ten, zorganizowany autonomicznie, zgodnie z przepisami, dotyczącemi szkół akademickich, podlegać będzie bezpośrednio Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 25. Ustawy wojewódzkie i wszelkie ogłoszenia urzędowe publikowane będą w języku polskim i języku ruskim w dzienniku urzędowym województwa.

Ustawy, rozporządzenia i inne akty państwowe, nabierające mocy powszechnie obowiązującej przez ogłoszenie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, będą podawane do wiadomości wspomnianych województw w dzienniku urzędowym województwa, także w przekładzie na język ruski, o ile możności w tym samym czasie.

Art. 26. Samorząd pomienionych województw zostanie wprowadzony w życie najpóźniej w 2 lata po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

W tymże czasie przystąpi Rząd do założenia uniwersytetu ruskiego.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 27. Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 28. Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Termin wejścia jej w życie w województwach, posiadających już samorząd wojewódzki, określi osobna ustawe.

Marszałek:
Trąmpczyński.
Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak.
Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński.

Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

Sebastjana Flizaka dyrektorem gimnazjum w Brzozowie;

Bronisława Wiśniewskiego nauczycielem gimnazjum II. w Jarosławiu;

Kazimierza Breitmeiera nauczycielem gimnazjum w Jaśle;

Karolinę Niklównę etatową instruktorką państwowej szkoły zawodowej żeńskiej we Lwowie;

Janinę Zarzycką etatową nauczycielką modniarstwa w państwowej szkole zawodowej żeńskiej we Lwowie;

Władysławę Wątorską etatową nauczycielką bieliźniarstwa w państwowej szkole zawodowej w Krakowie;

Michała Robakowskiego nauczycielem w państwowej Szkole Rzemiosł Budowlanych w Jarosławiu;

Rozalję Książkiewiczównę nauczycielką gospodarstwa domowego w państwowej szkole zawodowej żeńskiej w Krakowie;

Andrzeja Krzemeckiego kierownikiem Wydziału Piwowarskiego państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie;

Stanisława Gąsiorka sekretarzem państwowej Szkoły Przemysłu Żelaznego w Sułkowicach;

Zofję Jaworską, Marję Rozwadównę, Olgę Klimkiewicz-Sitkiewiczównę i Jadwigę Schweitzerównę nauczycielkami szkoły ćwiczeń, a Zofję Białowąsową nauczycielką seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Kołomyji;

Michała Demczuka nauczycielem etatowym w gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Przemyślu.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniosło:

Franciszka Milewskiego, profesora II. gimnazjum państwowego w Stanisławowie, do gimnazjum państwowego na Łazarzu w Poznaniu;

dr. Władysława Skarbińskiego, nauczyciela gimnazjum matematyczno-przyrodniczego w Poznaniu, do okręgu szkolnego lwowskiego i zezwoliło na tymczasowe zatrudnienie go w gimnazjum V. we Lwowie;

Józefa Kruczkiewicza, profesora gimnazjum w Rawie ruskiej, do gimnazjum w Bochni;

Józefa Husakowskiego, profesora III. gimnazjum państwowego w Tarnopolu, do gimnazjum z językiem wykładowym ruskim tamże;

Adolfa Bienenstocka, profesora gimnazjum w Drohobyczu, do gimnazjum I. w Przemyślu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło na zasadzie § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami (lkami) w państwowych seminarjach nauczycielskich:

ks. Leopolda Dallingera w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Kołomyji; Józefa Dorobę w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Macieja Kucija w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie; Jana Lenarta nauczycielem szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Elżbietę Rudnicką w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie; Stanisława Siemasza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie; Zofję Vogelgesang w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianowało:

Bolesławę Bieńkowską etatową nauczycielką państwowej szkoły zawodowej żeńskiej w Krakowie i powierzyło kierownictwo Miejskiego seminarjum gospodarskiego;

Walerję Janelliówne, nauczycielkę we Lwowie, nauczycielką państwowych kursów nauczycielskich we Lwowie;

Bronisławę Gottwaldównę, nauczycielkę szkoły powszechnej w Chorostkowie (Husiatyn), powołało do pełnienia obowiązków służbowych w szkole dla Głuchoniemych we Lwowie.

Kierownikami (czkami) szkół 7-klasowych: Władysława Bereźnickiego w Borysławiu; S. Jadwigę Siekierzyńską w Żółkwi; Marję Dębcównę w Rymanowie;

6-klasowych: Tomasza Dzieniewicza w Drohobyczu; Adama Tarnawskiego w Komarnie; Julję Szauerównę w Rudkach;

4-klasowych: Franciszka Mospana w Tuligłowach;

2-klasowych: Jana Decyka w Bilinie; Olgę Dwornicką w Tatarynowie; Marjana Karzyńskiego w Biłce królewskiej; Jerzego Kinasza w Hleszczawie; Izabelę Śliwową w Żurawiczkach; Ignacego Śnigowskiego w Korolówce;

1-klasowych: Stanisława Barańskiego w Tiutkowie; Marjana Frankiewicza w Semenowie; Izabelę Krzaklewską w Miłocinie; Michała Maryniaka w Podolcach; Marję Pikulską w Leżachowie; Franciszkę Stafiejównę w Malawie; Julję Szubertównę w Kozicach;

Nauczycielami: Franciszka Sedlaczka szkoły im. św. Anny we Lwowie; Zygmunta Dobrowolskiego szkoły powszechnej męskiej im. Żółkiewskiego we Lwowie.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku nauczycieli (lki):

Józefę Budyniównę w Pobereżu; Karola Bugiela w Tokach; Zofję Dawidowską w Pruchniszczu; Marję Górską w Jabłonowie; Aleksandra Horodyskiego w Białej; Marję Janiszowską w Stasiowej Woli; Janinę Kiernik w Bohorodczanach; Jana Kikiewicza w Podpieczarach; Olgę Koniuszkową w Woli Michowej; Wandę Łopuszańską we Lwowie; Romana Maykowskiego w Pniowie; Władysława Mięsowicza w Wojutyczach; Marję Nunberg w Złoczowie; Józefa Puszkara w Sopowie; Władysława Rożenkę w Stanisławowię; Jana Rudeńskiego w Osławach; Marję Rundową w Chyrowie; Marję Szabową w Pańkowcach; Klemensa Szlemkiewicza w Podhajczykach; Stanisławę Szymańską w Dąbrówce.

Zmarli:

Ignacy Juchim, nauczyciel w Lubyczy, zmarł dnia 28. sierpnia 1922;

Michał Kisielewski, nauczyciel kierujący w Trzęsówce, zmarł dnia 27. lipca 1922 w 51. roku życia, a w 27. roku służby;

Marja Kluszewska, nauczycielka w Chryplinie, zmarła dnia 20. października 1922 w 36. roku życia, a w 9 roku służby;

Helena Lalkówna, nauczycielka w Hubiczach, zmarła dnia 28. października 1922 w 21. roku życia, a w 2. roku służby;

Stefanja Mayerówna, nauczycielka szkoły powszechnej im. św. Anny we Lwowie, zmarła dnia 5. listopada 1922 w 38. roku służby;

Jan Pańków, nauczyciel w Kotówce, zmarł dnia 8. października 1922 w 42. roku życia, a w 20. roku służby;

Helena Sorokowa, nauczycielka w Seredynkach, zmarła dnia 5. października 1922 w 31. roku życia, a w 3. roku służby;

Jan Szuchowski, nauczyciel w Mikołajowie n/Dniestrem, zmarł dnia 13. listopada 1922 w 59. roku życia, a w 38. roku służby;

Rysia Ternerówna, nauczycielka w Podłużu, zmarła dnia 14. września 1922;

Włodzimierz Turków, stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Wowni, w powiecie stryjskim, zmarł dnia 4. października 1922 w 38. roku życia, a w 14. roku służby;

Ludwik Zawadzki, nauczyciel w Daszawie, zmarł dnia 21. sierpnia 1922 w 67. roku życia, a w 33. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 23 października 1922 l. 14171/II klasom I—III prywatnego gimnazjum żeńskiego SS. Urszulanek w Kołomyi za rok szkolny 1920/21 oraz klasom I—IV tegoż zakładu za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic, uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 26 października 1922 l. 14149/II klasom I—V prywatnego gimnazjum miejskiego w Dobromilu za rok 1921/22 z ograniczeniem do uczniów zwyczajnych uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 23 października 1922 l. 14169/II klasom I—V prywatnego gimnazjum w Kolbuszowej za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z dnia 21 października 1922 l. 14170/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum żeńskiego SS. Nazaretanek w Stryju za rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na codzienną naukę.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przyjęło na podstawie upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, udzielonego reskryptem z dnia 7. października 1922 Nr. 13839/II prywatne gimnazjum realne w Leżajsku na etat państwowy z ważnością od dnia 1. lipca 1922.

Książki do nauki i bibljotek.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego dopuściło do użytku w szkołach średnich książkę p. t. Виїмки з Української літератури. Часть III. Уложив Олександер Барвінський, четверте перероблене видання (з 19 ілюстраціями). У Львові 1922. Накладом книгарні Наукового Товариства імени Шевченка". — Cena egzemplarza broszurowanego 2500 Mk.

Kuratorjum zaleciło książkę p. t. „Д-р. Остап Макарушка: Наука виховання. Підручник для шкіл і родин. Накладом автора. У Львові 1922" (cena egzemplarza broszurowanego 800 Mk.) do użytku w seminarjach nauczycielskich w obrębie Okręgu Szkolnego Lwowskiego, w których przedmiotów pedagogicznych udziela się w języku ruskim.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego podaje do wiadomości, że wydany bez tutejszej aprobaty podręcznik p. t. „Іван Сітницький: Геометрія для низших кляс середних шкіл. Львів 1922. Накладом Української книгарні і антикварні у Львові" nie może być dopuszczony do użytku w szkołach.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę Dyrekcyj i Rad szkolnych na tygodnik poświęcony sprawie wychowania fizycznego p. t. „Sport" (adres Redakcji i administracji: Lwów, ul. Zimorowicza 5), który ze względu na poważny swój kierunek i cenną treść zasługuje na rozpowszechnienie w kołach nauczycielskich i wśród młodzieży szkolnej. Należy zatem zachęcić nauczycielstwo i młodzież szkolną do prenumerowania tego czasopisma.

Dyrekcjom szkół państwowych poleca się zaprenumerować je dla bibljotek nauczycielskich i uczniowskich a Radom szkolnym dla swych bibljotek.

Księgarnia Naukowa we Lwowie wydała dwie książki

a) Władysław Lewicki i Zenon Zaklika: Zbiór ustaw i rozporządzeń ministerjalnych w zakresie szkolnictwa powszechnego, średniego i zawodowego obowiązujących w całej Rzeczpospolitej Polskiej z dodaniem niektórych komentarzy i rozprawy „O stanowisku inspektorów szkolnych i nauczycielstwa w Polsce".

b) Tych samych autorów: Kancelarja szkolna czyli instrukcja do prowadzenia kancelarji szkolnej dla użytku nauczycieli szkół powszechnych, przewodniczących Rad szkolnych miejscowych, Dozorów i Opiek szkolnych tudzież kandydatów zawodu nauczycielskiego.

Pierwsze dzieło (wielka ósemka) obejmuje 643 stronic druku drobnego i podzielone jest na części:

Część I. zawiera referat „O stanowisku inspektorów szkolnych i nauczycielstwa w Polsce". W części II. podano Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej jako zasadniczą podstawę wszystkich ustaw państwowych. Część III. zawiera ustawy i rozporządzenia o Władzach szkolnych Rzeczypospolitej Polskiej. W części IV. znajdują się ustawy i rozporządzenia dotyczące uposażenia nauczycieli i urzędników. Część V. zawiera ustawy i rozporządzenia emerytalne. W części VI. pomieszczono ustawy i rozporządzenia o służbie wojskowej nauczycieli. Część VII. obejmuje ustawy i rozporządzenia w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli publicznych szkół powszechnych. W części VIII. znajdują się ustawy i rozporządzenia tyczące się szkolnictwa średniego i zawodowego. Część IX. podaje ustawy i rozporządzenia w sprawie higjeny szkolnej. Część X. obejmuje ustawy i rozporządzenia w różnych sprawach, zestawione w porządku alfabetycznym.

Prócz tego pomieszczono w Zbiorze ustawę o państwowej służbie cywilnej i o organizacji władz dyscyplinarnych.

Dla szybkiego i łatwego zorjentowania się w książce umieszczono na jej początku skorowidz chronologiczny i rzeczowy.

Ustawy i rozporządzenia, które wyszły w roku 1922, będą wydane w roku 1923 w osobnym zeszycie a w przyszłości Zbiór będzie tak samo co roku uzupełniany.

Drugie dzieło t. j. „Kancelarja szkolna“ (wielka ósemka) obejmuje 216 stronic druku i podzielone jest na 3 części.

Część I. traktuje o prowadzeniu ksiąg urzędowych jak n. p. kroniki szkolnej, metryki, inwentarza i t. d. Część II. obejmuje całą korespondencję urzędową zarządu szkoły; podano w niej sposób załatwienia i wzory pism urzędowych. Część III. zawiera pouczenia o czynnościach okolicznościowych i niektórych obowiązkach nauczyciela, a nadto wzory pism w sprawach osobistych i bieżących. Prócz tego znajduje się w książce krótka instrukcja o prowadzeniu kancelarji Rady szkolnej miejscowej (Dozoru lub Opieki szkolnej).

Dla ułatwienia dalszego kształcenia się nauczycielstwa zamieszczono przy końcu książki wykaz najnowszych dzieł naukowych, zaleconych do przygotowania się do egzaminów nauczycielskich i do bibljotek szkolnych. Celem szybkiego orjentowania się w książce znajduje się przy końcu dokładny skorowidz rzeczowy.

Obie książki zaleca Kuratorjum do użytku nauczycieli szkół powszechnych i bibljotek szkolnych.

Konkursy.

L. 7066/I. S. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na posadę nauczyciela szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie.

Kandydaci winni wykazać się kwalifikacją do szkół wydziałowych.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który oznaczy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 23 października 1922.

Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Bóbrka:

Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły powszechnej w Horodyszczu królewskiem, tudzież posady nauczycieli szkół powszechnych 1-klasowych w Hucie suchodolskiej, Lubeszce, Kalinówce. Językiem wykładowym w Horodyszczu królewskiem, Lubeszce i Kalinówce jest język ruski.

W powiecie Jarosław:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej im. Staszica w Jarosławiu na przedmieściu Dolno-leżajskiem. Nieodzownym warun-

kiem uzyskania tej posady jest teoretyczna i praktyczna znajomość ogrodnictwa i gospodarstwa wiejskiego.

Dwie posady nauczycieli religji grecko-katolickiej, a to: w szkole 7-klasowej męskiej im. Skargi i w 7-klasowej szkole żeńskiej im. król. Jadwigi w Jarosławiu z obowiązkiem udzielania nauki religji w innych szkołach jarosławskich. Prezentę na te posady nadaje gmina miasta Jarosławia.

Ogłoszony w Dzienniku urzędowym z dnia 15 listopada 1922 Nr. 13 konkurs na posadę dyrektorki szkoły im. król. Jadwigi w Jarosławiu rozszerza się o tyle, że od kompetentek wymaga się egzaminu wydziałowego z którejkolwiek grupy, nie zaś tylko z grupy I. lub II.

W powiecie Kołomyja:

Posady nauczycieli kierujących szkół 4-klasowych im. św. Kazimierza w Kołomyi i w Korniczu; szkół 2-klasowych: w Ostrowcu, Kułaczkowcach, Zahajpolu i Zamulińcach. W szkołach w Kołomyi i Kułaczkowcach jest język wykładowy polski w innych ruski. Z wyjątkiem Kułaczkowiec w wymienionych szkołach jest mieszkanie służbowe dla nauczyciela.

W powiecie Krosno:

Posada nauczyciela religji mojżeszowej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Krośnie z obowiązkiem udzielania tej nauki w 7-klasowej szkole żeńskiej w Krośnie.

O tę posadę mogą się ubiegać kandydaci z przepisanemi kwalifikacjami do udzielania nauki religji mojżeszowej i patentem nauczycielskim do szkół wydziałowych (poraz drugi).

W powiecie Nadwórna:

1. Posada nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Nadwórnie z polskim językiem wykładowym, wymagany egzamin z III grupy;

2. Dwie posady nauczycielek 7-klasowej szkoły żeńskiej w Nadwórnej. Język wykładowy polski, wymagany egzamin wydziałowy z grupy II lub III.

3. Trzy posady nauczycieli (lek) 7 klasowej szkoły mieszanej w Delatynie. Język wykładowy polski, wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy;

4. Posady nauczycieli (lek) szkół 1-klasowych w Osławach białych i w Pniowie. Język wykładowy ruski.

W powiecie Nisko:

Posady 1. nauczyciela religji rzym. kat w szkole 5-klasowej z planem 7-klasowej w Ulanowie z obowiązkiem udzielania tej nauki także w szkole 1-klasowej w Dąbrowicy; 2. nauczyciela religji rzym. kat. przy 4-klasowej szkole w Jeżowem z obowiązkiem udzielania tej nauki także w szkole 1-klasowej w Jeżowem kameralnem, w klasie eksponowanej w Jeżowem-Podgórzu i na Pogorzałce, w 2-klasowej szkole w Cholewianej Górze,

w szkole 1-klasowej w Nowosielcu; 3. nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej z planem 4-klasowych w Stanach; 4. nauczyciela kierującego szkoły 2-klasowej w Gwoźdźcu; 5. nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły Cholewianej Górze; 6. nauczycieli szkół 1-klasowych w Bojanowie, Golcach, w Narcie nowym, w Nowym Kamieniu i w Gliniance; nauczyciela przy szkole 5-klasowej z planem 6-klasowej w Nisku i 7. nauczyciela przy szkole 5-klasowej z planem 7-klasowej w Ulanowie.

O posady nauczycieli religji ubiegać się mogą tylko kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni i nie mogą przytem spełniać obowiązków duszpasterskich.

O posady ad 6) i 7) ubiegać się mogą nauczyciele posiadający uzdolnienie do nauki rysunków i robót.

W powiecie Przemyśl:

Posady nauczycieli (lek) kierujących w następujących 7-klasowych szkołach powszechnych w Przemyślu: w szkołach męskich im. Piramowicza i Czackiego i w szkołach żeńskich im. Hoffmanowej i Słowackiego.

Kandydaci (tki) ubiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół wydziałowych.

Posady nauczycieli religji rzym. kat. w 7-klasowej szkole żeńskiej im. Hoffmanowej i męskiej im. św. Jana Kantego w Przemyślu.

W powiecie Radziechów:

Posada nauczyciela religji rzym. kat. przy szkole 7-klasowej męskiej w Radziechowie z obowiązkiem nauczania tego przedmiotu w szkole 7-klasowej żeńskiej w tejże miejscowości.

W powiecie Stanisławów:

Posada nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły powszechnej w Wołczyńcu. Język wykładowy jest ruski, a polski jako obowiązkowy, mieszkanie służbowe jest zapewnione.

W powiecie Tarnopol:

1. Posada nauczyciela religji rzym. kat. w szkole powszechnej męskiej im. Słowackiego w Tarnopolu z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych w Tarnopolu; 2. Posada nauczyciela religji grecko-kat. w szkole powszechnej żeńskiej im. Król. Jadwigi w Tarnopolu z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych szkołach powszechnych w Tarnopolu. O posady nauczycieli religji mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy w razie nadania im posady nauczycielskiej nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej. 3. Posada kierowniczki 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Hofmanowej w Tarnopolu; 4. Posada kierownika 4-klasowej szkoły męskiej im. św. Kazimierza w Tarnopolu; 5. Posada kierownika 5-klasowej szkoły mieszanej w Mikulińcach. Pierwszeń-

stwo do otrzymania jednej z powyższych posad będą mieli kompetenci posiadajacy egzamin wydziałowy; 6. Posady nauczycieli kierujących 4-klasowej szkoły w Hłuboczku Wielkim, 2-klasowej szkoły w Gajach Wielkich, 2-klasowej szkoły w Borkach Wielkich, 2-klasowych szkół w Kutkowcach i Łozowej; 7. Posady samoistnych nauczycieli 1-klasowych szkół w Białej, Krzywkach, Proniatynie i Romanówce. W szkołach w Hłuboczku Wielkim, Gajach Wiel., Kutkowcach, Białej, Krzywkach i Proniatynie jest język wykładowy ruski, we wszystkich innych polski.

W powiecie Żółkiew:

Posady nauczycieli kierujących 1. 6-klasowej szkoły powszechnej męskiej w Żółkwi; 2. 4-klasowej w Butynach; 3. 4-klasowej w Kłodnie i 2-klasowej szkoły w Kłodzienku. W szkołach w Żółkwi i Kłodnie jest język wykładowy polski w innych ruski. Pierwszeństwo w otrzymaniu posady nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Żółkwi zastrzega się dla kandydatów, którzy obok egzaminu wydziałowego posiadają świadectwo z odbytego kursu ogrodnictwa.

W powiecie Żydaczów:

1. Posada nauczyciela religji grecko kat. w 6-klasowej szkole powszechnej męskiej w Żydaczowie, z obowiązkiem udzielania tej nauki w 6-klasowej szkole powszechnej żeńskiej w Żydaczowie. O tę posadę mogą ubiegać się kanonicznie ordynowani kapłani świeccy, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych: 2. w Baliczach Zarzecznych (budynek szkolny własny dość dobry, ogrodu szkolnego 1200 m^3 1/2 morgi pola, język wykładowy ruski); 3. w Czerteżu (budynek szkolny lichy, 1/4 morga ogrodu, 4 morgi pola, język wykładowy ruski); 4. w Czernicy (budynek własny lichy, 1/4 morgu ogrodu, 1 morg gruntu, język wykładowy ruski); 5. w Holeszowie (budynek szkolny własny bardzo dobry, 1/2 morga ogrodu, 2 1/2 morga gruntu, język wykładowy ruski); 6. w Zabłotowcach (budynek szkolny dobry, 1/2 morga ogrodu, 1/2 morga gruntu ornego Język wykładowy ruski, szkoła z planem szkół 4-klasowych).

Posady nauczycieli szkół 1-klasowych z planem szkół 2-klasowych: 7. w Bereźnicy Królewskiej (budynku szkolnego własnego brak, budowa w toku, 1/4 morga ogrodu 4 morgi gruntu ornego, język wykładowy ruski); 8. w Cucułowcach (budynku własnego niema, budowa w toku, 1 morg ogrodu, język wykładowy polski); 9. w Nowoszynach (budynku własnego brak, 3/4 morga ogrodu, 1/4 morga gruntu, język wykładowy ruski); 10. w Krupsku i 11. Włodzimiercach, budynki szkolne w obu miejscowościach w dobrym stanie, grunt orny, język wykładowy ruski).

Posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych: 12. w Brzezinie (budynku szkolnego brak, język wykładowy polski); 13. w Izydorówce (budynku szkolnego niema, 1/2 morga ogrodu, 3 morgi gruntu ornego, język

wykładowy ruski); 14. w Mielniczu (budynek szkolny dobry, 2 morgi gruntu, język wykładowy ruski); 15. w Obłażnicy (budynek szkolny własny, dość dobry, 1/4 morga ogrodu, język wykładowy polski); 16, w Krechówce (budynku szkolnego brak, 1 1/2 morga gruntu ornego, język wykładowy polski);

17. Posada stałego nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły powszechnej mieszanej w Mikołajowie n/Dniestrem. Odbudowa budynku szkolnego o 18 izbach szkolnych w toku, gruntu 2 1/2 morga, język wykładowy polski, stacja kolejowa w miejscu;

18. Posady nauczycieli religji grecko-kat w 5-klasowej szkole mieszanej w Mikołajowie, 19. w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, z obowiązkiem udzielania tej nauki także w miejscowej 4-klasowej szkole żeńskiej;

20. Posada nauczyciela religji mojżeszowej w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, z obowiązkiem udzielania tej nauki także w miejscowej 4-klasowej szkole żeńskiej;

Posady nauczycieli podwładnych: 21. w 5-klasowej szkole mieszanej w Mikołajowie n/Dniestrem; 22. w 5-klasowej szkole męskiej w Żurawnie, obydwu z polskim językiem wykładowym 23. w 2-klasowych szkołach z ruskim językiem wykładowym w Czernicy, 24. w Drohowyżu, 25. w Manastercu. i 26. w szkole z polskim językiem wykładowym w Pczanach.

Termin wnoszenia podań o posady objęte powyższemi konkursami wyznacza się do dnia 15. marca 1923.

L. 2280. W powiecie brzozowskim jest dziesięć posad nauczycieli tymczasowych zaraz do obsadzenia.

Rada szkolna powiatowa w Brzozowie.

Brzozów dnia 15 listopada 1922.

L. 3298. W Stryju jest zaraz do obsadzenia posada nauczyciela z egzaminem wydziałowym I. grupy i nauczycielki z egzaminem wydziałowym II. grupy. Podania należy wnosić do Rady szkolnej powiatowej w Stryju.

Rada szkolna powiatowa.

Stryj dnia 30 listopada 1922.

Termin przedkładania podań o posady inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Nr. 12 str. 397 przedłuża się do 31 grudnia 1922.

L. III--1440. Wydzial Oświecenia Publicznego przy Województwie Śląskiem rozpisuje konkurs na posadę nauczyciela historji i polonisty przy

państwowem Gimnazjum Polskiem w Cieszynie. Zgłoszenia z odpisami świadectw przesyłać należy do Dyrekcji Państwowego Gimnazjum Polskiego w Cieszynie.

Katowice dnia 27 października 1922.

Naczelnik Wydziału: *Dr. Kopiec.*

Taksy szkolne.

L. 3162/I. S. Na podstawie reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 kwietnia 1922 l. 11889/I Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego podaje do wiadomości, że opłatę za duplikaty świadectw szkolnych w seminarjach nauczycielskich, państwowych Kursach nauczycielskich, państwowem seminarjum ochroniarskiem na kursie Froebla ustalono jak następuje: za duplikat świadectwa półrocznego i rocznego 250 Mk., za duplikat świadectwa dojrzałości 500 Mk., za duplikat patentu nauczycielskiego (kwalifikacyjnego), wydziałowego, z wyższego Kursu naukowego, specjalnego uzupełniającego na mistrzynię ogródka dziecięcego i tp. 1000 Mk., za duplikat świadectwa (zawiadomienia) szkoły powszechnej (wydziałowej) rocznego lub półrocznego 250 Mk., za wydanie poświadczeń urzędowych (w wypadkach gdzie protokoły egzaminacyjne względnie katalogi główne zaginęły) opłata wynosi 500 Mk.

L. 7276/I S. Kuratorjum O. S. L. ustanawia aż do dalszego zarządzenia następujące taksy egzaminacyjne:

1. Za egzamin dojrzałości prywatystów i prywatystek w seminarjach nauczycielskich 4.000 Mk.
2. Za egzamin dojrzałości prywatystek w seminarjach, jeśli równocześnie składają egzamin z robót ręcznych kobiecych 5.000 Mk.
3. Za uzupełniający egzamin dojrzałości w seminarjach nauczycielskich dla kandydatów (tek) posiadających świadectwo dojrzałości wydane w szkole średniej ogólnokształcącej 3.000 Mk.
4. Za egzamin na nauczycielkę robót ręcznych kobiecych 2.000 Mk.
5. Za uzupełniający egzamin na nauczycielkę robót ręcznych kobiecych z drugiego języka krajowego 1.000 Mk.
6. Za egzamin prywatny na kierowniczkę ogródka dziecięcego 2.000 Mk.
7. Za egzamin uzupełniający na kierowniczkę ogródka dziecięcego 1.000 Mk.
8. Za egzamin kwalifikacyjny do szkół powszechnych 4.000 Mk.
9. Za egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych 6.000 Mk.
10. Za egzamina specjalne (art. V. przepisów egzam.) 4.000 Mk.

We Lwowie, dnia 9 listopada 1922.

Urlopy dla nauczycieli celem objęcia obowiązków w zakładach dla głuchoniemych i ociemniałych w Poznańskiem.

L. 7521/I S. Starostwo krajowe w Poznaniu pismem z dnia 20 września b. r. l. 3304 zwróciło się do Ministerstwa W. R. i O. P. z prośbą o zezwolenie, aby nauczyciele szkół powszechnych mogli być urlopowani do krajowych zakładów dla głuchoniemych i ociemniałych w celu pełnienia tam obowiązków w charakterze sił pomocniczych.

Ze względu na brak odpowiednio wykwalifikowanych sił nauczycielskich w powyższej kategorji szkół specjalnych oraz na konieczność zadośćuczynienia obowiązkowi nauczania dzieci głuchoniemych i ociemniałych, Ministerstwo byłoby skłonnem udzielać urlopów bezpłatnych tym nauczycielom szkół powszechnych, którzy wyrażą chęć przejścia do zakładów krajowych dla głuchoniemych i ociemniałych.

Nauczyciele urlopowani będą pobierali od Starostwa krajowego do chwili złożenia egzaminu specjalnego (co może nastąpić nie wcześniej jak po upływie 2 lat praktyki) pobory nauczycieli szkół powszechnych z 10% dodatkiem, jednakże bez równoważników za opał i grunt, a po złożeniu egzaminu specjalnego, pobory nauczycieli szkół średnich z 10% dodatkiem samorządowym.

Podania o urlop należy stylizować do Ministerstwa W. R. i O. P. a przedkładać je Kuratorjum zwykłą drogą służbową.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, 7 listopada 1922.

Zmiana przepisów o djetach i kosztach podróży.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września obowiązującem od 1 września b. r. ustalono normalne djety dzienne określone w § 2 rozporządzenia z dnia 10 maja b. r. (Dziennik urzęd. Kuratorjum z 3 lipca b. r. Nr. 8) następująco:

Dla urzędników	I stopnia służbowego na			350	Mk.
„	II, III i IV stopnia służbowego na			280	„
„	V	„	„ „	250	„
„	VI	„	„ „	210	„
„	VII	„	„ „	180	„
„	VIII i IX	„	„ „	140	„
„	X, XI i XII	„	„ „	120	„

Dla funkcjonarjuszów niższych od 1 do 4 stopnia płacy na 70 Mk., od 5 do 9 stopnia płacy i dla pomocników kancelaryjnych na 90 Mk.

Mianowanie kierowników i nauczycieli wyższych Kursów nauczycielskich.

Ministerstwo W. R. i O. P. uzupełniając rozporządzenie z dnia 23 czerwca b. r. l. 16423/I (ogłoszone w nr. 9 Dziennika urzęd. Kuratorjum na str. 282) oznajmiło okólnikiem z dnia 12 sierpnia b. r. l. 37/I, że kwestję mianowania etatowych kierowników i nauczycieli wyższych Kursów nauczycielskich (względnie dawnych wydziałowych), należy traktować w ten sam sposób, jak sprawę mianowania dyrektorów i nauczycieli seminarjów naucz. uuormowaną przytoczonem na wstępie rozporządzeniem.

Wyjaśnienia do dekretu o odpowiedzialności dyscyplinarnej stałych nauczycieli szkół powszechnych.

L. 39943/I. Na podstawie opinji Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 18 października b. r. l. 23319/I wyjaśniło co następuje:

1. Rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo wyłączenia członka Urzędu Dyscyplinarnego w takich samych granicach, w jakich odnośna ustawa karna daje prokuratorowi prawo wyłączenia członka sądu.

2. Wyższy Urząd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 23 września 1922 zgodził się, aby rzecznikiem dyscyplinarnym w Wyższym Urzędzie Dyscyplinarnym był ten wizytator, którego Ministerstwo do wnoszenia oskarżenia w danej sprawie deleguje, bez względu na to, czy delegowany wizytator pracuje w Ministerstwie, czy w dowolnem Kuratorjum.

Prócz tego Wyższy Urząd Dyscyplinarny zgodził się, aby rzecznikami dyscyplinarnymi w Wyższym Urzędzie Dyscyplinarnym prócz wizytatorów byli wyżsi urzęduicy Ministerstwa, którzy nie posiadają tytułu wizytatora ale którzy faktycznie spełniają obowiązki wizytatorów w Ministerstwie i poprzednią swą pracą zawodową w szkolnictwie osiągnęli dokładną znajomość stosunków szkolnych.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 20 listopada 1922.

Egzamina wydziałowe.

L. 7467/I. S. Nauczyciele przygotowujący się prywatnie do egzaminów wydziałowych mogą składać je (aż do dalszego zarządzenia ministerjalnego) albo według dotychczasowych przepisów, wydanych na mocy ustawy z dnia 2 maja 1883 Dz. p. p. Nr. 53 i ustawy z dnia 12 czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr- 101, albo według norm obowiązujących na wyższym Kursie nauczycielskim a w szczególności:

Każdy przystępujący do egzaminu składa go 1. z nauk pedagogicznych (psychologja, logika, dydaktyka, metodyka, historja pedagogji, higjena szkolna

lekcje praktyczne), 2. z nauki o Polsce współczesnej. Ponadto wybiera jedną z grup naukowych mianowicie: a) humanistyczną (jeden język, polski, ruski, niemiecki lub francuski do wyboru i historję polską z powszechną), b) geograficzno-przyrodniczą (geografja, przyroda żywa, chemja z mineralogją), lub c) grupę matematyczno-fizyczną (matematyka, fizyka, chemja).

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić zwyczajną drogą służbową do Kuratorjum zaznaczając wyraźnie według których norm i z których grup zamierza petent składać egzamin.

Wykaz podręczników wskazanych do przerobienia i na lekturę zamieści się w jednym z najbliższych numerów Dziennika Urzędowego.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 16 listopada 1922.

Zastosowanie art. 5. Ustawy emerytalnej,

L. 9372/D. P. W kwestji interpretacji art. 5. Ustawy emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 70) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje: art. 5. odnosi się do mianowanych na stałe funkcjonarjuszów wymienionych w art. 2. Ustawy emerytalnej, a to w wypadku trwałej niezdolności do służby stwierdzonej orzeczeniem lekarza rządowego.

Postanowienia tego artykułu mają również zastosowanie do wszystkich mianowanych na stałe funkcjonarjuszów państwowych, zwolnionych w czasie od wejścia w życie Ustawy emerytalnej tj. od 1 października 1921 do dnia 1 kwietnia 1922 r. tj. do wejścia w życie Ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Po tym terminie artykuł ten stosować należy wyłącznie do tych funkcjonarjuszy, którzy nie podlegają ustawie o państwowej służbie cywilnej nabyli natomiast prawa nieusuwalności zgodnie z postanowieniami art. 24. Tymczasowych przepisów służbowych. Funkcjonarjusze państwowi, podlegający ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. zwalniani być winni na zasadzie art. 116 tej ustawy, funkcjonarjusze zaś tej ustawie niepodlegający, o ile nie nabyli prawa nieusuwalności, winni być zwalniani przy zastosowaniu przepisów art 46 Tymczasowych przepisów służbowych.

O ile funkcjonarjusz, który dostał jednorazowe wynagrodzenie z art. 5. ustawy emerytalnej, wstąpił w przyszłości ponownie do służby państwowej, w takim razie czas poprzedni, za który otrzymał to wynagrodzenie, nie wlicza się zupełnie do służby.

Funkcjonarjuszowi zwolnionemu z powodu redukcji, któremu po zwolnieniu nadano posadę państwową, należy się wynagrodzenie z art. 5 najwyżej za czas do nadania nowej posady.

Decyzję co do wszystk[illegible] o wypłatę wynagrodzenia z art. 5 ustawy emerytalnej zastrzeg[illegible] sobie Ministerstwo Skarbu.

Wszystkie Ministerstwa, Władze i Urzędy Naczelne uprasza się o bezzwłoczne przesłanie Wydziałowi Emerytalnemu Ministerstwa Skarbu tych

próśb z dołączeniem aktów osobowych dotyczącego funkcjonarjusza, a w szczególności dekretu nominacyjnego, dekretu zwolnienia, uwidocznienia czasu służby, wysokości poborów w ostatnim miesiącu służby, wypisu należytości i zwrotów służbowych, opinji lekarza urzędowego w razie trwałej niezdolności do służby z powodu choroby, adres interesowanego, z równoczesnem oznajmieniem, czy i jaką kwotę asygnowano zwolnionemu po dniu zwolnienia, tudzież ile wynosiło uposażenie dotyczącego funkcjonarjusza w ostatnim miesiącu służby z dokładnem wyszczególnieniem wszystkich składników uposażenia. Ministerstwo Skarbu uprasza zarazem wszystkie Władze Naczelne, aby przy wydawaniu dekretów „zwolnienia wskutek redukcji" postępowały z należytą ostrożnością, gdyż dotychczasowa praktyka wykazuje, że niejednokrotnie wydaje się dekrety zwolnienia wskutek redukcji funkcjonarjuszom nieudolnym i nienadającym się do służby, zamiast zwalniać bez podania motywów za 3 miesięcznem wypowiedzeniem, w miejsce zaś zwolnionych przyjmuje się innych lepiej kwalifikowanych.

Warszawa dnia 28 października 1922.

Za Ministra Skarbu:
B. Markowski, Podsekretarz Stanu.

Obliczanie dodatku za kierownictwo dyrektorskiego i wizytatorskiego do emerytur.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 20 października 1922 L. 4015/D. P. oznajmiło że wprowadzone ustawą z dnia 18 marca 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 30 poz 175) począwszy od dnia 1 kwietnia 1921 uzupełnienie drożyźniane dodatku dyrektorskiego i wizytatorskiego należy uwzględnić przy wymiarze zaopatrzeń emerytalnych przy analogicznem zastosowaniu postanowień okólnika z dnia 16 marca 1922 L. 1217/Adm. E. (ogłoszonego w Nr. 5 Dziennika Urzęd. Kuratorjum O. S. L.

Nadawanie telegramów przez władze państwowe.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów oznajmiło, że telegramy nadawane przez władze i urzędy państwowe w sprawach służbowych jako telegramy państwowe do urzędów i władz lub do osób prywatnych, muszą zawierać prócz podpisu, także pieczęć urzędu nadającego depeszę. Bez urzędowej pieczęci nie wolno stacjom telegraficznym przyjmować bezwarunkowo telegramów, nawet w przypadkach, kiedy co do pochodzenia telegramu nie byłoby żadnej wątpliwości.

Podwyższenie zaopatrzeń emerytalnych.

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 16 października 1922 r.:

1. Znieść dla wymiaru zaopatrzenia emerytalnego dla emerytowanych cywilnych funkcjonarjuszy państwowych, sędziów i prokuratorów, jakoteż wojskowych, tudzież dla wdów i sierót po tych funkcjonarjuszach, względnie po takich emerytach, otrzymujących zaopatrzenia ze Skarbu Państwa na podstawie obowiązujących ustaw emerytalnych, bez względu na miejsce zamieszkania z ważnością od 1 listopada b. r. drugą klasę miejscowości dodatku drożyźnianego.

2. Podwyższyć począwszy od 1 listopada b. r. wyżej wymienionym osobom ustawowe zaopatrzenie emerytalne o 100% tego zaopatrzenia (ustawa z dnia 28 lipca 1921 r. Dz. Ust. Rz. P. nr. 70, poz. 466) względnie z dnia 29 maja 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. nr. 47, poz. 266).

3. Podwyższyć począwszy od 1 listopada b. r. dary z łaski o 100% dotychczasowego daru z łaski z tem zastrzeżeniem, że o ile dotychczas przyznany zasiłek w wysokości 7.000 Mk. jest wyższy od 100% podwyżki daru z łaski, uprawnieni do otrzymania daru z łaski pobierać będą w dalszym ciągu zasiłek w kwocie 7.000 Mk.

Wyłączone od prawa do podwyższonego zaopatrzenia emerytalnego wzgl. daru z łaski są osoby, pobierające zaliczkowo ze Skarbu Państwa Polskiego zaopatrzenia emerytalne na rachunek państw obcych, wdowy i sieroty, będące na służbie państwowej, a pobierające zaopatrzenie z tytułu służby męża, względnie ojca, lub matki, dalej wdowy, pobierające ze Skarbu Państwa pensję wdowią po mężu i emeryturę z tytułu własnej służby.

Dodatek drożyźniany obliczony według mnożnika dla I klasy miejscowości jakoteż przyznany obecnie 100% dodatek, należy wypłacić w miejsce przyznanych dodatków uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 września b. r. tym tylko emerytom, (wdowom i sierotom), którzy pobierają zaopatrzenie emerytalne (emeryturę, pensję wdowią wzgl. sierocą, dar z łaski), przynajmniej od dnia płatności dodatku, względnie nabyli najpóźniej w dniu płatności dodatku prawo do zaopatrzenia emerytalnego, lecz go dotychczas nie zrealizowali. Dodatki te należy wypłacać od 1 listopada b. r. równocześnie z wypłatą zaopatrzenia.

Konkurs na środki do skażenia spirytusu.

L. 2389/pr. Na życzenie Izby skarbowej we Lwowie Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę interesowanych, a głównie PP. Profesorów chemików na ogłoszony przez Ministerstwo Skarbu w Monitorze Polskim z dnia 19 października 1922 Nr. 238 konkurs na wynalezienie środków do skażania spirytusu.

Idzie o wynalezienie takich środków, któreby uniemożliwiały użycie spirytusu jako trunku, były tanie i dawały gwarancję, że odkażenie spirytusu będzie niemożliwe lub nie będzie się opłacało.

Za najlepszy, zupełnie pewny i taki środek skażający wyznaczono nagrodę w kwocie pięć miljonów marek polskich.

Bliższe szczegóły i warunki konkursu, którego termin upływa z dniem 31 grudnia 1923 są podane w wymienionym numerze Monitora.

We Lwowie dnia 24 listopada 1922.

Unieważnione legitymacje kolejowe.

Piotra Dwornickiego, b. nauczyciela w Tatarynowie, Nr. legitymacji 160.
Marji Grodzickiej, nauczycielki w Szechyniach (Przemyśl).

Ogłoszenia.

L. 26888/I. Z powodu samowolnego opuszczenia posady przez Piotra Rudolfa Skoreckiego, nauczyciela szkoły powszechnej w Słobódce powiatu kosowskiego, wzywa się Rady szkolne aby bez zezwolenia tutejszego nie nadawały mu posady.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 27 września 1922.

L. 21931/I. Jeżeli w którymkolwiek powiecie pracują Marja z Marynczaków Madejek lub Felicja Jaroszewska należy donieść o tem niezwłocznie Ministerstwu. Negatywnych sprawozdań nie potrzeba przedkładać.

Wskutek zarządzenia Kuratorjum O. S. L. Wydawnictwo książek szkolnych we Lwowie przy ul. Kurkowej l. 21, wydrukowało w języku ruskim nowe zawiadomienia szkolne dla szkół powszechnych, oraz nowy nakład świadectw i protokołów egzaminu dojrzałości, przepisanych w seminarjach nauczycielskich i kursach seminarjalnych z językiem wykładowym ruskim.

Druki te w kolorze blado-różowym, z godłem Państwa na tle, są opracowane według wymogów planów naukowych.

Nowe formularze protokołów, świadectw i zawiadomień szkolnych winny z początkiem I. półrocza 1923 zastąpić wszelkie dawniejsze, pod względem formy i tekstu nieujednostajnione wzory, jakie dotychczas w szkołach były używane.

Celem ułatwienia nabycia powyższych druków i zaoszczędzenia kosztów które pociąga za sobą pośrednia sprzedaż, mogą władze szkolne wysyłać zamówienia wprost do Wydawnictwa książek szkolnych we Lwowie ul. Kurkowa l. 21. z tem jednak zastrzeżeniem, że wartość zamówionych druków musi wynosić przynajmniej 5.000 Mk.

Cena za jeden egzemplarz protokołów, świadectw i zawiadomień szkolnych wynosi 100 Mk.

Koszta posyłki i opakowania ponosi Wydawnictwo przy posyłkach wartości od 10.000 Mk. wzwyż.

Wysyłka następuje bezwłocznie po poprzedniem nadesłaniu należytości lub za pobraniem pocztowem.

Co do sposobu przesyłki pieniędzy obowiązują wskazówki podane w okólniku Kuratorjum z dnia 13 grudnia br. l. 2305/pr., zamieszczonym w niniejszym dzienniku a dotyczącym prenumeraty Dziennika urzędowego.

Nadesłane nowości wydawnicze nakładu księgarni M. Arcta w Warszawie.

CZARTKOWSKI. Ćwiczenia z anat. roślin z atl.
GALLE. Wypisy polskie na kl. IV. Wydanie nowe II.
KASPROWICZ. Nasz Świat III książka. Wydanie nowe V.
KRASNOWOLSKI. Gramatyka łacińska. Część II. Wydanie IV.
KRYŃSKI. Gramatyka języka polsk. szkol. Wydanie VIII.
MĄCZKOWSKA RYCHTERÓWNA. Ćwiczenia z przyrody żyw. Wyd. IV.
OKULICZ. Zbiór zadań alg. Część I. Wydanie VI.
RADLIŃSKI. Europa serja A. Wydanie VIII.
STEIN i ZAWILIŃSKI. Gramatyka jęz. polsk. Wydanie IV.
THOMAJ. Rachunki III rok nauczania. Wydanie V.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.